

Søg...

13. juni 2021

Jacob Krogsøe (<http://www.planetpulp.dk/author/jacob/>)

Synes godt (

Wrath of Man

Tekst

Print denne side

Send som email (mailto:?)

subject=Planet%20Pulp%20%3A%20Wrath%20of%20Man&body=Jeg%20anbefaler%20denne
of-man%2F)

Effektiv kup-film med en hårdkogt Jason Statham i hovedrollen, et spændende og et enkelt og effektivt plot og lækker action. Muligvis Ritchies (og Stathams) hidtil bedste film.

(http://www.planetpulp.dk/billeder/film/wrath_of_man/wrath_of_man_plakat_stor.jpg)Guy

Ritchie har skabt en ganske fremragende actionthriller. Den dufter af 1970'ernes krimifilm og hævnfilm. Den dufter af kupfilm a la **Heat** (1995). Den er intens, voldsom og med en klassisk finurlig Ritchie-fortællestruktur. Men kodeordene er vrede. Intens vrede. Og hævn. Intens hævn. Ja tak!

Tilbage i 1998

Først smutter vi dog lige tilbage i tiden. Vi er nemlig nogle, der med glæde husker tilbage på 1998. Og det er ikke VM i fodbold, jeg tænker på – men ok, det var også stort. Det er heller ikke fordi, jeg blev student det år.

Nej, det skyldes noget, der skete på filmfronten. I 1998 var vi ved at være forbi det postmoderne; vi var nærmest i en post-postmoderne overgangsperiode. 90'er-, og postmoderne hovedværker,

som **Pulp Fiction** (1994) og **Last Action Hero** (<http://www.planetpulp.dk/?p=50022>) (1993), havde nogle år på bagen.

Nye tendenser blomstrede op i filmindustrien. Der var Dogmekuldet, og ikke så langt ude i fremtiden kunne man indfange duften af hobbitter og superhelte. Der var også de meget stilbevidste 90'er-film, som stadigvæk blev spyttet ud. Men friskheden var ikke længere den samme.

Men så kom der er par rygende revolvere i form af **Lock, Stock and Two Smoking Barrels**. Pludselig var London igen på verdenskortet, og vi sagde goddag til den unge filmskaber Guy Ritchie – han var 29 år gammel, da filmen havde premiere.

Det var en *heist*-film, en blanding mellem thriller, action og komedie, spækket med et glimrende cast, en fed visuel stil og herlige replikker. Bestemt ikke noget mesterværk, men et energibundet af en debutfilm – både for Ritchie og for flere store kommende stjerner, deriblandt Jason Statham. Og den blev en gigantisk kommerciel succes.

Fra nedtur til fræk topform

Ritchie fulgte op på megasuccesen med den endnu mere succesfulde **Snatch** fra 2000. Alle ville gerne lege med Ritchie. Så kom Madonna ind i billedet. Men der skal ikke gå sladderpresse i denne anmeldelse, og jeg vil blot konstatere, at de efterfølgende film fra Ritchies hånd havde en noget svingende kvalitet.

Filmene, jeg taler om, er **Swept Away** (2002, med Madonna), **Revolver** (2005) og **RocknRolla** (2008). Et centralt spørgsmål meldte sig: Var Ritchie brændt ud, før han for alvor var kommet i gang?

Det svarede Ritchie selv på ved at levere to underholdende film om Sherlock Holmes (fra henholdsvis 2009 og 2021). Ritchie var tilbage i fræk topform!

Og det må man sige skete igen i 2019, efter en mindre nedtur med en skrækkelig Kong Arthur-film (fra 2017), med den herligt underholdende **The Gentlemen**. En ægte 1990'er-hyldest til den tid, Ritchie brød igennem som filmskaber i. Men det skulle blive endnu bedre i 2021 med **Wrath of Man**.

Tilbage til begyndelsen

Ritchie allierede sig igen med Jason Statham (som han ikke har brugt siden **Revolver**), som i mellemtiden er blevet en actionsuperstjerne, og resultatet er en hårdkogt og ganske fremragende *heist*-film, så vi er tilbage ved begyndelsen.

Men det er en helt, helt anden tone, end det var tilfældet med **Lock, Stock and Two Smoking Barrels**. **Wrath of Man** er den meste dystre Ritchie-film (og Statham-film), vi til dato har set. Og det er herligt!

Filmen starter voldsomt. En pengetransport overfalder, to vagter og en civil bliver dræbt. Så går der noget tid. Vi møder Patrick Hill, der får arbejde hos pengetransportfirmaet Fortico Security. Han skal oplæres af den erfarne Bullet – der bare kalder Patrick "H".

Det viser sig at Fortico Security ejede den pengetransport, der i filmens indledning blev overfaldet. Og da H og Bullet er på en tur sammen, hvor deres pengetransport bliver overfaldet, viser det sig at H ikke er bare en tilfældig vagt. Han kan noget med våben og vold.

Hvem er den mystiske "H"?

Så kommer der et flashback, hvor vi finder ud af, hvem H er, og hvorfor han gerne vil tættere på virksomheden Fortico Security. For det er der nemlig en god grund til. Men mere vil jeg ikke afsløre her.

Rent faktisk så er **Wrath of Man** en genindspilning af den franske film **Le Convoyeur** fra 2004. Jeg har ikke set originalen, men kan læse mig frem til, at de to film minder meget om hinanden i forhold til plottet.

Wrath of Man er en meget hårdkogt og maskulin film. I starten af anmeldelsen var jeg et smut tilbage til 1998, og det er tydeligt, at Ritchie har været et smut tilbage til 1970'ernes rå betonfilmlandskab.

Det fremgår allerede under filmens titelsekvens der ligner noget fra "gamle dage". Det er den samme stemning af nådesløshed og hævn, af vold i Los Angeles' gader, af sammenbidte antihelte og biljagter og af hårdkogte skurke, som vi så dengang.

Denne form for storbywestern (70'ernes storbykriminalfilm hentede meget hos westerngenren), erstatter kløfter og saloons med rå beton og bodegaer.

Den tavse hævner

Den tavse mand, som vi ikke umiddelbart ved noget som helst om, ankommer til et lille samfund (her eksemplificeret ved Fortico Security), hvor folk ikke har rent mel i posen. Hvor der er sket noget, som får den tavse mand til at levere en cocktail bestående af vold og kold hævn.

Derudover er det tydeligt, at Ritchie har set Michael Manns mesterværk **Heat** mere end én gang – så hvis man elsker brutale kupfilm, er **Wrath of Man** lige sagen. Man kan også ane nuancer af Harry Callahan og Paul Kersey.

Jason Statham er, som altid, sammenbidt. Og han er, som altid, sej. At han er kommet lidt op i årene (han er blevet 53) klæder ham ganske godt. Jeg er pjattet med den måde, Statham agerer actionantihelt på. Både måden, han bevæger sig på, og måden han leverer de sparsomme replikker på. Det fungerer.

Det samme gør Ritchies stramme instruktion, musikken (der meget insisterende holder dig fast) og ikke mindst actionscenerne. Filmens struktur gør, at spændingen fastholdes, og det afsluttende kup er fremragende udført af filmskaberne.

Fremragende underholdning

Så ja, det der for Ritchie startede i 1998, er nu blevet til hans mest mørke, brutale og hårdkogte film. Og måske også hans bedste?

Titel: Wrath of Man
Instruktør: Guy Ritchie
Manuskript: Guy Ritchie, Ivan Atkinson, Marn Davies baseret på manuskriptet til Le Convoyeur af Nicolas Boukhrief
Cast: Jason Statham (H), Holt McCallany (Bullet), Jeffrey Donovan (Jackson), Scott Eastwood (Jan), Andy García (FBI Agent King)
Foto: Alan Stewart
Klip: James Herbert
Musik: Chris Benstead
Spilletid: 119 minutter
Aspect ratio: 1.85:1
Sprog: Engelsk
Produktionsland, år: England/USA, 2021

Anmeldt i nr. 188 | 13/06/2021 (http://www.planetpulp.dk/?page_id=50106)

Jacob Krogsø (http://www.planetpulp.dk/?page_id=894).

Medstifter af Planet Pulp. Redaktør. Bosiddende i Århus, hvorfra han har færdiggjort sit studie på Film- og Medievidenskab på KUA. Har desuden taget tillægsuddannelsen på Journalisthøjskolen, og startede den 1. oktober 2011 som mediebibliotekar på Randers Bibliotek.

Er født på Fyn og opvokset i Sønderjylland. Har altid haft en stor passion for film, helt tilbage fra da han så film i sine bedsteforældres biograf i Hesselager. **Maltin's Film Guide [..]** (http://www.planetpulp.dk/?page_id=894)

Skriv et svar

Din e-mailadresse vil ikke blive publiceret. Krævede felter er markeret med

Kommentar